

Rootsima soldat, kel mollemad jallad suretak: figa ärralastud, olli pikkali maas rohho peäl omma werre sees. Tania mees kummardas tem: male jua andma. Paught: kuul muud kui wil: listas möda kdrwo.

Rootsimees mõtles: Temma on ka üks waen: lane, ma lasen tedda weel enne omma surma mahha, ja saan sedda täis puddelit õllut ennesele. Ja nenda olli temma sallaja lastnud omma pis: toliga selle helde süddamega mehhe peäle, kelle õnneks kuul läks möda.

Tania mees wihhastas küll eestotsa: ütles: „Ma jätan sulle andeks, et sa tahtsid mind ärra: tappa, agga nüüd ma joon enne pole puddeli ärra, sest minnul ennesel on ka tulline janno!“ — Jõi, andis Rootsimehhele: „Säh, wõtra nüüd. Egga sinna ommeti ellades ennom siin Ma peäl õllut ei jo, sul waesel jallad ärralastud!“ —

Rootsi soldat jõi wimist korda ommas ellus omma janno ärra, wānas Pead, ja heitis hinge.

Taniama kunningas sai pārrast kuulda, kinkis soldatile sadda hõbbe tadrid, teggi tedda peäliffuks, ja andis temmale pitseri mällestusseks, kus pool puddel olli peäle tehtud. Praego temma poia poiad ellawad Taniamaal, ja ikka sesamma pole puddeli pitseri märk keige temma järrele tulles fuggufeltsil tännase pāwani.

S p p e t u s s e k ö n n e d.

1. Linna firriko kel.

Ma läksin kord linna firrifust möda, ja watasin üles pole sure pitka torni peäle, ja wata, firriko kella numrilaud paistis omma fullatud tähtedega mo filmi sisse: rattamodi ringi keif omma arro järrele ülespandud eesimesest numrist senni kui 12.

Siis tulli mo mele, et se on wägga hea, et kella numrilaud on fullatud. Kui nüüd monni laist weddeleja, kes iggopääw paljo aega tühjalt ärrawidab, — kui ta nüüd üleswatab firriko kella peäle, siis woiks ommeti ka kord temma mele se mõtte tulla: kuld on keigekallim asi; piisofesse rahhatükkiga woib hulk wilja ja muud ello tarwidust sada. Agga aeg on weel kallim kui kuld, sest kes üks kuldrahha kautab, se woib aegamööda kümme jälle asfemele sada: agga kes üks tund aega raiskab, kui se on möda, siis ei wõi seddasamma mitte teistkorda kätte sada, mis on jubba käest ärraläinud!

Salmikenne.

„Sepärrast nüüd, et meil aega on, tehkem head keifile, agga keige ennamiste neile, kes meiega ühhes uskus on.“ — Kal. 6, 10.